

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387183024/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

»Ito!« – saah Muens mi Faær – »Do'k ett behøw aa lied aah laant« –
»Aah! I behøwer hejes ett« – saah Kjesten – »aa ha aah traant!« –
»Hm, hm!« – saah Øwji – »hm! A veed, di Sæn han haæ no
Skjellinger –
Hint wos en Dram aa en Bed Brøel de ka ett hjelp vi kjællinger.«
Men saa bløw Kjesten rint kataaisk, aa hvæll, aa ba om Daw da.
Men siho som vi kam sammen saan i jit aa annet Law da:
Somti saa wa hun ett betint, aa annetier hun tet et.
Tesisit saa bløw vi Manh aa Kuen, aa Ingen haa faatrøt et!»

Noddeda! Wolle Vistesen haad tawn still den hiele Awten; men ve de Law fik han isinn aa snak mej.

»Hwem dær æ kint i Graah aa dæromkring« saa han, »veed wal aas-
se, te dær æ Nød, di kalle Svend Graahs Capel – faa hæ haa wot en
bette kon Kjerck engaang, lissom dæhr østen for Ungstrup. Men de
er ænnele saa lænng sihn, te mi Aalfæers Aalfæær haad ett sit Nød aa
den hæ Kjerck. Stien æ dær inno nown aa; hwem dæ gidde gaan ætter
ed, ka snaar finn e Stej po Groskovs Mark, lit nueren faa Haww Søe.
Degaang de skidh, som A no ska faatæll, si da wa dæ trej Konger i wo
Land – aa de wa di tow faa manne, ka A trow, faa jen ku ejs haa wot
nok; trej Konger i et Land maa væ lisse gaat som trej Konner i jen
Hues, faa hudden sku di faaliggis? Noda: den jenn aa di Konger hedd
Swenh. Han slow den aahn a di tow anner ihjel ve et Gjestboj, hwo
de no war, aa han vil gjo lisse ve den treddi. Men han unrennt, aa
sanked en gromme Haav Kriesfolk sammel, aa øwwerwan Swenh i
et stur Slaw, di haalt derind po Graah Hie. Swenh han tawt baade e
Slaw aa e Lyw, som A no ska faatæll. Den Daw far e Slaw sku stoe, saa
stod e Konng udden faa hans Tjelt, aa saa bøj ed sæ hwerken wahr el-
ler bæjjer, end te en Buenkuen kam gaangend faabi, aa hun war en
skammele knøwh Kwinn. E Konng fik Lost te hin, aa lo hin trak ind
i e Tjelt, aa loe aasse ve hin, men haat imued hin Villi. Dæ ku wo
manne Konner, dær ett haad tawn sæ soen Kjællingerie næe saa næer;
men den hæ wa strix i ed. Saa snaar hun wa sluppen ud igjen, rent
hun hjem, aa græed saa møj moddele, aa faataall hinne Mand Aalting,